

СВЯТОТАТСТВО І БОГОХУЛЬСТВО

Напередодні Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста

13 вересня 2025 року в Лігниці (Польща) з головного купола храму Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ невідомі особи зрізали та викрали металевий хрест.

«Хочу висловити своє занепокоєння та обурення української громади у Польщі.

Сьогодні, у переддень великого християнського свята — Воздвиження Чесного Хреста, ми дізналися про те, що невідомі особи пошкодили дах та зрізали хрест із головного купола Української Греко-Католицької церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Лігниці.

Посольство України в Республіці Польща вже у терміновому порядку надіслало ноту до МЗС Республіки Польща, а Генеральне консульство України у Вроцлаві звернулося до місцевих правоохоронних органів із вимогою вжити всіх необхідних заходів реагування та притягнути до відповідальності злочинців.

Звертаюся до правоохоронних органів Республіки Польща публічно — зробіть усе, аби цей та всі подібні злочини проти українців та українства

дійшли до логічного завершення — вироків суду згідно із законодавством Польщі.

Закликаю польських друзів та партнерів вже реагувати на антиукраїнські тенденції в польському суспільстві. Переконані, що для польського народу, так само як для українського, пошкодження церков неприпустиме за жодних умов», — написав у «Фейсбук» Василь Боднар, амбасадор України у Польщі.

* * *

«Крадіжка хреста із головного купола нашого храму Успіння Пресвятої Богородиці в Лігниці — це святотатство і богохульство, вчинене напередодні великого свята Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста. Ми молимося за тих, хто це зробив, і водночас просимо чесного та неупередженого розслідування. Бо це, очевидно, було вчинено не для того, щоб вкрати метал, але щоб познущатися з українців, зокрема, образивши наші духовні почуття», — Блаженніший Святослав.

Фото: Фото: Василь Боднар/
«Facebook»

АТАКА НА ЗАЛІЗНИЧНУ ІНФРАСТРУКТУРУ РОСІЇ

Головне управління розвідки та Сили спеціальних операцій 13 й 14 вересня здійснили операцію з ураження російської залізниці за напрямком Орел-Курськ.

Фото: «Мілітарний»

«УКРАЇНА ПОКАЗУЄ, ЩО ОЗНАЧАЄ БУТИ НЕСКОРЕНИМИ»

Принц Гаррі вдруге відвідав Україну. Цього разу він провів зустріч у Києві з представниками «The Invictus Games Foundation».

Принц Гаррі — засновник Ігор Нескорених (Invictus Games), які започаткував у 2014 році в Лондоні, надихнувшись прикладом спортивних програм для ветеранів і військових, що отримали поранення чи травми. Мета цих змагань — дати можливість пораненим воїнам і ветеранам продемонструвати силу духу та знову відчувати командний дух через спорт.

У Києві герцог Сассекський поспілкувався з українськими ветеранами й ветеранками, їхніми родинами, а також обговорив розвиток адаптивного спорту в Україні.

«Україна, та енергія, яку команда Invictus привозить із собою, піднімає людей на ноги. Бо люди аплодують не зі співчуття, а з поваги.

Україна показує, що означає бути нескореними, і ми будемо з вами на цьому шляху, скільки б він не тривав», — завершив свій виступ Принц Гаррі.

Серед запрошених учасників зустрічі був викладач прикордонного вищого навчального закладу Віктор Шинкарук — прикордонник, учасник та срібний призер «Invictus Games 2018» у Сіднеї.

«Сьогодні адаптивний спорт в Україні активно розвивається і стає інструментом якісного фізичного та психічного відновлення. Велика честь бути дотичним до цього процесу», — зазначив він.

Візит Принца Гаррі ще раз підкреслив: українські воїни не лише боронять державу, а й гідно представляють країну на міжнародній арені спорту та реабілітації.

Фото: «20 хвилин»
ДПСУ

ДОРОГІ ЧИТАЧІ

ВІДВІДАЙТЕ НАШ WEBSITE

WWW.HOMIN.CA

СКІЛЬКИ РАЗІВ НАТО ЗАСТОСОВУВАЛО СТАТТЮ 4?

Стаття 4 НАТО — це тихий сигнал тривоги, який не передбачає негайної військової відповіді. Польща вдалася до нього після російських атак дронами. Але скільки разів цей механізм застосовували раніше?

У середу, 10 вересня, Польща, за повідомленнями, застосувала статтю 4 НАТО після того, як у країну залетіли численні російські дрони.

Раніше були поодинокі інциденти, але вперше від 2022 року в польський повітряний простір одночасно увійшли 10 дронів під час російської атаки на Україну, через що Польщі довелося закрити чотири аеропорти. Деякі дрони залетіли з території Білорусі, де тривають спільні з росією навчання «Захід-2025». Це сталося лише за кілька днів після того, як Польща у відповідь закрила кордон із цією країною.

А що таке стаття 4? Чи означає це, що НАТО готується до війни? І скільки разів її застосовували раніше?

Що таке стаття 4 НАТО?

Статтю 4 можна тлумачити як термінові консультації між членами альянсу, які можуть призвести або не призвести до військових дій. За визначенням НАТО, її застосовують, коли під загрозою опиняються цілісність чи безпека члена альянсу.

У статті зазначено: «Сторони проводитимуть консультації щоразу, коли, на думку будь-кого з них, під загрозою опиняється територіяльна цілісність, політична незалежність або безпека будь-якої зі Сторін».

Консультації проводяться через Північноатлантичну раду — головний політичний орган ухвалення рішень в альянсі. Усі члени ради зобов'язані розглянути питання, порушене країною-членом.

У статті Центру аналізу європейської політики (СЕРА) зазначається, що спершу ця норма мала на меті охоплювати колоніальні інтереси членів НАТО, бо завдяки нечіткості визначення держави могли використовувати його для підтримки своїх закордонних інтересів, хоча на практиці цього не траплялося.

Стаття 4 автоматично не призводить до військових дій — хоча в минулому вона передувала таким крокам. На відміну від неї, стаття 5 фактично є «воєнним пунктом» НАТО, що зобов'язує союзників колективно реагувати у випадку нападу на одного з членів.

Оскільки застосування статті 5 потребує одностайного схвалення, у нинішньому політичному середовищі її активація малоімовірна — зокрема через зв'язки Угорщини з кремлем і прагнення США скоротити свою присутність у Європі.

Лео Чіу, «Київ Пост»

МЕДВЕДЄВ ПОВ'ЯЗАВ ВБИВСТВО КІРКА З УКРАЇНОЮ

Заступник голови Ради безпеки росії дмитрій медведєв пов'язав вбивство американського MAGA-активіста і блогера Чарлі Кірка з Україною. Відповідний пост він у ніч проти четверга, 11 вересня, написав у соцмережі "X".

За його словами, політичні злочини та вбивства останнім часом нібито скоюють "ліволіберальні покидьки, які підтримують бандерівський Київ".

"Фіцо, Кірк. Хто наступний? Можливо, команді MAGA час усвідомити, що, під-

Скільки разів застосовували статтю 4?

Від моменту заснування НАТО статтю 4 застосовували сім разів — усі випадки після 2000 року й пов'язані з кризами на Близькому Сході або у Східній Європі.

Нижче — стислий перелік таких випадків:

- **10 лютого 2003 — Туреччина:** запросила консультації через загрози з боку війни в Іраку; НАТО розпочало операцію «Display Deterrence» («Демонстрація стримування») (лютий-травень 2003 року), під час якої в Туреччині розгорнули сили НАТО, а літаки системи «AWACS» здійснили 100 вильотів загальною тривалістю 950 годин.
- **22 червня 2012 — Туреччина:** звернулася по консультації після того, як Сирія збила турецький розвідувальний літак «RF-4» над Середземним морем; в результаті НАТО оприлюднило заяву із засудженням.
- **3 жовтня 2012 — Туреччина:** застосувала статтю 4 (вирішивши знизити напругу та не застосовувати статтю 5) після обстрілу з боку Сирії, що забрав життя п'ятох цивільних; згодом Анкара запросила ракети «Patriot», які НАТО розгорнуло в рамках операції «Active Fence» («Активний щит»).
- **3 березня 2014 — Польща:** ініціювала консультації через дії росії в Україні (окупація Криму).
- **26 липня 2015 — Туреччина:** звернулася по консультації після терористичних актів і для інформування союзників про свої дії у відповідь; підсумком стала ще одна заява із засудженням.
- **28 лютого 2020 — Туреччина:** застосувала статтю 4 після загибелі турецьких військових унаслідок авіаударів у сирійському Ідлібі, які підтримувала росія; НАТО висловило осуд і солідарність із Туреччиною у своїй заяві.
- **24 лютого 2022 — Болгарія, Чехія, Естонія, Латвія, Литва, Польща, Румунія, Словаччина:** спільно ініціювали консультації після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, що призвело до посилення оборони на східному фланзі НАТО. Саме це вторгнення пришвидшило вступ Фінляндії та Швеції до альянсу.

«УДАР ПО ПОЛЬЩІ, ЗАЛЕЖИТЬ НЕ ЛИШЕ ДОЛЯ УКРАЇНИ, А Й ДОЛЯ САМОГО ЗАХОДУ»

Зухвала атака росії на Польщу може мати на меті вирішення відразу кількох завдань.

Перше — тестування «червоних ліній» НАТО. У кремлі добре знають, що головна слабкість Заходу — це не відсутність зброї чи фінансів, а політична воля. В ідеалі москва хоче довести неспроможність Північноатлантичного альянсу як колективної інституції. Це випробування адресоване особисто Дональду Трампу, який не раз демонстрував скепсис щодо союзницьких зобов'язань США. Для путіна було б перемогою показати світові, що американський президент не готовий ризикувати заради Варшави чи Вільнюса.

Друге — створення атмосфери страху в Центральній Європі. Терор і загроза війни завжди народжують політичні крайнощі. Ультраправі та ультраліві сили, які відверто або приховано симпатизують москві, отримують шанс зміцнити свої позиції. І тоді Європа все більше нагадуватиме континент Орбана, де співпраця з кремлем стає нормою, а солідарність із жертвами агресії — «розкішню».

Третє — провокування дискусії про власну обороноздатність Європи. кремль чудово розуміє: що більше європейці говоритимуть про необхідність зміцнення власних армій і відновлення оборонної промисловости, то гучніше звучатимуть голоси про зменшення допомоги Україні. москва намагається переконати Захід у тому, що краще готуватися до гіпотетичної майбутньої війни, ніж допомагати Україні у війні, яка точиться вже зараз.

Четверте — підживлення антиукраїнських настроїв. Потоки українських біженців у Європі вже стали зручним козирем для популістів, які розпалюють ксенофобію. Удар по Польщі — це сигнал: війна поруч, а українці — «нагадування», що війна може прийти і до вашого дому. кремль хоче, щоб до українців ставилися як до тягаря, а не як до союзників у боротьбі з агресором.

П'яте — підготовка до більш масштабних агресивних дій. Зараз у кремлі можуть прораховувати сценарії подальшої війни залежно від реакції Вашингтону та Брюсселю. Якщо відповідь НАТО на удар по Польщі виявиться кволою, це стане для путіна запрошенням до ще більш зухвалих кроків.

Саме так, крок за кроком, нацистська Німеччина перевіряла готовність світу реагувати — з Рейнської області, з Судет, з Праги. І кожен раз Захід переконував себе, що «це ще не війна», що «це ще можна пережити».

Тепер путін діє так само. І від того, чи вистачить рішучості НАТО відповісти на удар по Польщі, залежить не лише доля України, а й доля самого Заходу.

«Фейсбук» Віталія Портникова

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНІВ

Українського Культурного Центру Торонто

відбудуться

у вівторок, 30-го вересня 2025 р.
початок о год. 6:00 ввечорі у
Westminster Room, OLD MILL TORONTO,
21 Old Mill Road, Toronto

У випадку, коли в означеній годині не буде
звичайної більшості членів
Українського Культурного Центру Торонто,
збори відбудуться півгодини пізніше.

За дирекцію
Українського Культурного Центру Торонто

Дарія Луців
голова

Богдан Фіголь
секретар

ПАМ'ЯТІ ОСИПА РОЖКИ

Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобод України (ООЧСУ) із глибоким сумом повідомляє про відхід у вічність нашого дорогого колеги та відданого служителя української нації, Осипа Рожки.

Друг Осип усе своє життя присвятив служінню українській справі, збереженню національної ідентичності та утвердженню незалежності України. Він займав провідні посади в ООЧСУ, зокрема генерального секретаря Головної Управи, а також активно працював у Спілці Української Молоді Америки (СУМА), виховуючи покоління молодих українців у дусі громадянської відповідальності, культури та лідерства.

Невтомна праця Друга Осипа зміцнювала позиції України на міжнародній арені та мобілізувала українську діаспору на підтримку демократичних свобод. Для всіх, хто мав щастя працювати поруч із ним, він залишився прикладом відданості, чесності та щирого патріотизму.

Його пам'ять житиме у серцях колег, друзів та всієї української громади, а його відхід — невимовна втрата для нашої організації та всієї української діаспори.

Вічна пам'ять!

* * *

На 80-му році життя відійшов у вічність друг Осип Рожка — довголітній провідний член Спілки Української Молоді та низки громадських інституцій української діаспори.

Справедливий, активний, дієвий.

Послідовний у відстоюванні українських інтересів на всіх відтинках суспільного життя — так відгукуються про друга Осипа його вихованці та співпрацівники із організаційних лав СУМ.

Колишній багаторічний член Центральної Управи СУМ, Голова ЦУ Спілки Українського Молоді в 1988-1991 роках, колишній редактор часописів "Америка" та "Авангард", автор багатьох підручників, виховник на СУМ-івських таборах — він належав до покоління творців, які запаливали своєю енергією, завзяттям та вірою в те, що добро української справи вартує їхньої жертви праці та боротьби.

"СУМ ніколи не зійде зі шляху виконання святих зобов'язань, наложених боротьбою українського народу, а змагатиме до того, щоб дати свій в неї вклад", — такі слова друга Рожки якнайповніше характеризують його стиль мислення, поступ і життя.

Виконанню цих завдань він при-

святив усього себе, залишаючись для нас до останніх своїх днів добрим другом, радником, дороговказом, свідком і учасником Великої епохи.

Символічно, що в часі Ювілею 100-річчя Спілки Української Молоді її Світова Управа нагородила друга Осипа однією з найвищих організаційних відзнак — імені Миколи Павлушкова, підкресливши цим важливість і подібність праці друга Осипа Рожки до подвигу засновників СУМ.

Сьогодні він разом із ними долучається до Небесного Лицарства Архистратига Михаїла, щоб стати на Вічну Варту.

Нехай Господь милосердний прийме його до Царства Небесного і дасть гідну винагороду за тверду віру та добрі справи, які робив на славу Бога і України.

Вічна пам'ять і щира молитва!

Співчуття родині та близьким покійного.

Світова Управа Спілки Української Молоді

КАЛЛАС ПЕРЕДАЛА ПОСЛАННЯ ПУТІНУ: ВІЙНУ ПРОТИ УКРАЇНИ НЕ ВИГРАТИ

У владіміра путіна нульовий інтерес до миру, і він посилює атаки проти України. Але росія не зможе перемогти у війні.

Про це заявила голова дипломатії ЄС Кая Каллас, повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на її виступ у Європарламенті.

"Росія не зламала рішучість України. Вона не зламала і нашу", — сказала вона.

Каллас нагадала, що у суботу-неділю росія здійснила наймасштабнішу повітряну атаку на Україну.

"У путіна нульовий інтерес до миру. І він не зупинить війну, поки

його не змусять", — сказала вона.

Каллас заявила, що послання до росії залишається ясным: вона не зможе перемогти у війні. За її словами, москві слід піти з поля бою і почати переговори з Україною. Вона також підкреслила, що після встановлення миру не можна допустити нового переозброєння росії.

Каллас оголосила про підготовку 19-го пакету санкцій проти росії та наголосила на масштабній підтримці України з боку ЄС, загальна сума якої з початку повномасштабного вторгнення 2022 року перевищила 169 млрд. євро. При цьому військова

допомога Києву сягнула 63 млрд. євро.

За її словами, ЄС виконав 80% від цільового показника в 2 млн. снарядів і прагнемо до 100% до жовтня.

Раніше Каллас заявила, що президент США Дональд Трамп "дуже терплячий" до владіміра путіна.

Каллас також заявляла, що в 19-му пакеті санкцій проти рф розглядають кілька варіантів.

Фото: Wikipedia
Олександр Білоус,
«РБК-Україна»

«ПРИНЕСТИ В ЖЕРТВУ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ — НЕ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ, А ПОГЛИБЛЕННЯ АГРЕСІЇ РФ»

Фінляндія не підтримує ідею територіальних поступок росії з боку України, оскільки це не принесе миру, а лише підживить подальшу агресію.

Про це заявила міністр закордонних справ країни Еліна Валтонен, повідомляє "TRT Global".

"Якщо під час переговорів буде принесено в жертву частини території України або елементи її суверенітету, ми не вирішимо фундаментальної

проблеми, а, навпаки, потенційно поглибимо агресію росії", — сказала вона.

Валтонен наголосила, що останні атаки росії, які стали наймасштабнішими від початку повномасштабної війни, свідчать про небажання кремля йти на припинення вогню. Вона додала, що путін веде гібридну війну проти всієї Європи, впливаючи на вибори, порушуючи роботу "GPS" і використовуючи "тіньовий флот" у

Балтійському морі.

Голова МЗС підкреслила, що союзники мають продовжувати тверду підтримку України, стримувати амбіції росії та обмежувати її можливості шляхом жорстких санкцій і мит на російський експорт до ЄС.

"Проблема з путіним не може бути вирішена за рахунок України", — зазначила Валтонен.

Фото: Wikipedia
«NEWSUA»

ЯКЩО З-ПІД РЯСИ ВИГЛЯДАЄ МУНДИР, ЩО ТУТ СПІЛЬНОГО З БОГОМ?

СБУ системно очищує Україну від московських попів, які виправдовують війну та працюють на воєнну.

З початку повномасштабного вторгнення відкрито вже 180 справ проти

священників упц (мп), серед яких — 23 архиєреї.

Голова СБУ Василь Малюк прямо каже: «Якщо з-під ряси виглядає мундир — то що тут спільного з Богом?».

Фсбешні попи найчастіше «паляться» на виправданні війни, державній зраді, колаборації та підтримці рф. Суд уже визнав винними 38 таких «служителів».

російські спецслужби дуже ціну-

ють своїх агентів у рясах: за одного священника упц (мп) Україні зазвичай віддають більше десятка полонених.

«NEWSUA»

ПРЕМ'ЄР ПОЛЬЩІ ЗАКЛИКАВ УСІ ПОЛІТИЧНІ СИЛИ ДО ЄДНОСТІ

У політичному та геополітичному вимірах влада має знайти спільну мову, якою визначить загрози. До цього закликає прем'єр-міністр. Попереду тяжкі часи. Так заявив прем'єр-міністр Дональд Туск у Сеймі та закликав усі політичні сили до єдності. Прем'єр додав, що і уряд, і президент мобілізовані для забезпечення безпеки польських громадян.

«У політичному та геополітичному вимірах ми повинні знайти спільну мову, якою ми визначимо загрози, — сказав прем'єр-міністр. Такі провокації безпрецеденті, якщо йдеться про масштаби. Безпрецедентною є також реакція Збройних сил, які збили дрони. Проте механізм «модус операнді» (метод дії) уже добре відомий. Це один із методів політичного впливу на країну, яку атакують. Якщо нам вдасться зайняти монолітну позицію у подібних питаннях, це буде нашим великим козирем».

Очікують, що військові проведуть повний аналіз того, що сталося, протягом 48 годин.

«Така дронова атака особлива, маємо зробити висновки із цього. Хочу передусім подякувати нашим військовим та нашим союзникам. Усі механізми спрацювали», — каже президент Кароль Навроцький.

Вночі, 10 вересня до Польщі залетіло 19 дронів, деякі з них — фальш-цілі. За попередньою інформацією збити вдалося лише чотири із них. Повних даних досі немає. Більшість дронів перетнули кордон з білоруського боку.

Українська служба «Польського радіо»

КАНАДА ВІДПРАВИЛА УКРАЇНІ ПЕРШІ БРОНЕТРАНСПОРТЕРИ

До кінця 2025 року Україна отримає всі 50 обіцяних одиниць техніки, які були анонсовані два роки тому.

Канада відправила бронетранспортери «ACSV Super Bison» в Україну. Перші вісім бронемашин вже прибули до Польщі, а їхнє подальше транспортування в Україну заплановано найближчим часом. Про це у вівторок, 9 вересня, інформує Міністерство оборони Канади.

Згідно з повідомленням, до кінця 2025 року Україна отримає всі 50 обіцяних одиниць техніки, які були анонсовані два роки тому.

Це постачання є частиною масштабного пакета військової підтримки, що включає озброєння, боєприпаси, медичне обладнання та засоби радіоелектронної боротьби. Міністр національної оборони Канади Девід МакГінті підтвердив, що техніка вже перебуває в Європі, наголосивши на прагненні зміцнити оборонні спроможності України в умовах війни.

Пакет підтримки, оголошений прем'єр-

міністром Канади Марком Карні, оцінюється в мільярди доларів і охоплює різні напрямки допомоги:

- 835 мільйонів доларів виділено на бронетехніку, стрілецьке озброєння, запасні частини, медичні засоби та боєприпаси;
- 680 мільйонів доларів у рамках програми «PURL» для закупівлі військового обладнання;
- 220 мільйонів доларів спрямовано на системи боротьби з дронами, безпілотики та РЕБ;
- 100 мільйонів доларів підуть на закупівлю боєприпасів за чеською ініціативою;
- 165 мільйонів доларів фінансуватимуть оборонні проекти в рамках коаліційної співпраці.

Людмила Троценко, «Кореспондент»

ТРАМП ІЗ МИРОТВОРЦЯ ПЕРЕТВОРИВСЯ НА СПОСТЕРІГАЧА

Президент США Дональд Трамп, попри свої заяви про роль миротворця, виступив пасивним спостерігачем коли російські дрони вторглися на територію НАТО. Про це у четвер, 11 вересня, пише "The New York Times".

Як зауважило видання, Трамп не робив різних заяв з приводу вторгнення російських безпілотників у Польщу, а обмежився дивною заявою у соцмережах.

"Що це за порушення росією повітряного простору Польщі за допомогою безпілотників? Ну от, почалося!" — написав він через кілька годин після того, як вперше з моменту створення НАТО над його територією були збиті ворожі цілі.

Видання пише, що це стало прикладом того, як Трамп, який ще донедавна переконував усіх, що тільки він може досягти миру і в Україні, і на Близькому Сході, цього разу обмежився роллю спостерігача.

"Це дивне протиставлення: він відкрито прагне Нобелівської премії миру за свої втручання у шість — іноді каже про сім або навіть більше — конфліктів у світі. Водночас він каже, що мало що може зробити для цього", — йдеться у матеріалі.

Щодо реакції Трампа на наліт дронів рф на територію НАТО, то її у статті названо "найбільш дивною": мовляв, він знижує плечима, ніби кажучи "що поробиш". Тоді як протягом усіх років повномасштабної війни в Україні у Вашингтоні повторювали, що Альянс "захищатиме кожен сантиметр" своєї території.

Тим часом, зазначається, в російського диктатора владіміра путіна є всі підстави переступити "червоні лінії", адже ніщо з того, що Трамп обіцяв після зустрічі з ним на Алясці, включно з прямими переговорами президентів України та росії і новини санкціями проти рф, не відбулося.

Видання навело слова європейського дипломата про те, що "путін не особливо чутливий до заяв НАТО чи його європейських членів", тоді як дії Сполучених Штатів — ядерної наддержави, яка є центром Альянсу, — йому не байдужі.

А тим часом, зазначається, останні сигнали з боку США були, ймовірно, про те, що європейці дедалі більше відповідають за власну оборону. Якраз недавно, нагадало видання, адміністрація Трампа оголосила про завершення навчальної програми для передових європейських держав, переважно в країнах Балтії. Цей крок був представлений як рішення про економію коштів.

росіяни, ймовірно, інтерпретували це як ще одну ознаку того, що американці залишають оборону Європи європейцям і що настав час перевірити цю оборону, резюмує "NYT".

Фото: «Кореспондент»
Олена Качуровська, «Кореспондент»

ВБИВСТВО ПАРУБІЯ: ПРАВООХОРОНЦІ РОЗКРИЛИ НОВІ ПОДРОБИЦІ

Львів'янин Михайло Сцельніков, підозрюваний у вбивстві колишнього спікера Ради і народного депутата Андрія Парубія, зберігав боєприпаси у своїй квартирі, та координував свої дії з куратором у «Телеграмі».

Про це 7 вересня повідомив «Главком» з посиленням на судовий реєстр.

За матеріалами справи, 1 вересня під час невідкладних слідчих дій правоохоронці виявили у помешканні підозрюваного два піротехнічних виробу, 50 гільз до набоїв і 85 контейнерів для пластикових гільз. Також у квартирі Сцельнікова слідство вилучило аркуш паперу з витягом статей законодавства, флешки, мобільні телефони, ордени та медалі срср та України у кількості 33 штуки, 25 значків та металевих зірочок.

Крім того, у будинку в селі Колодіївка Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, де переховувався підозрюваний, правоохоронці натрапили на особливу знахідку — листівку з рукописним написом: «...твой сын

Убивця Андрія Парубія Михайло Сцельніков Миша». Ймовірно, йдеться про сина підозрюваного Михайла-Віктора Сцельнікова, який у 2023 році загинув у боях за Бахмут.

Окремо редакції вдалося дізнатися деталі маскування слідів злочину підозрюваним. За даними слідства, після вбивства політика Андрія Парубія

Михайло Сцельніков спалив власний одяг на території лісового масиву у місті Винники Львівської області. Далі розібрав електровелосипед, передне колесо та акумуляторну батарею яких викинув в озеро. В озері Лісне вбивця Парубія втопив своє знаряддя злочину — пістолет. Додамо, що на місці вбивства народного депутата Андрія Парубія (вул. Єфремова, 48 у Львові) правоохоронці відшукали сім гільз.

Під час допиту підозрюваний розповів, що після вчинення вбивства поїхав до села Колодіївка Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. Туди його спрямувала невідома особа, з якою Михайло Сцельніков тримав зв'язок через «Telegram». Ця ж особа наказала підозрюваному очікувати подальших вказівок щодо переховування та втечі. Однак у подальшому Сцельнікова спіймали працівники поліції.

Фото: «Щоденний Львів»
Тарас Здоровило, «Україна Молода»

ЗАКАРПАТТЯ: УКРАЇНСЬКА ЗЕМЛЯ, А НЕ «УГОРСЬКА СПАДЩИНА»

Суперечки про належність Закарпаття точаться вже століттями. Проте факти історії та культури свідчать однозначно: ця земля ніколи не була власне угорською, а залишалася частиною ширшого українського світу.

До приходу угорців

Коли в IX столітті угорські племена перейшли Карпати, на території Закарпаття вже жили слов'янські племена — білі хорвати, частина східних слов'ян. Археологічні знахідки підтверджують: тут існували укріплені поселення, розвинене землеробство й ремесла задовго до мадярської експансії.

Русинська ідентичність

Закарпатці здавна ідентифікували себе як «русини» — гілка українського народу. У середньовічних джерелах вони вважалися частиною Русі, а пізніше — тісно пов'язаними з Галицько-Волинською державою. В Угорському королівстві, яке контролювало регіон адміністративно, русини залишалися автономним населенням із власною мовою, культурою й православною традицією.

Церква як доказ

Протягом століть тут панувало східне християнство. Мережа православних і пізніше греко-католицьких парафій була не нав'язана угорцями, а створена й підтримувана місцевими русинами. Це ще раз доводить: навіть під угорською короною регіон зберігав український характер.

Політичні зміни

У XIII-XIX ст. Закарпаття входило до складу Угорського королівства, але як залежна територія, а не як «угорська земля».

Після Першої світової війни, згідно з рішенням Сен-Жерменського договору 1919 року, край увійшов до складу Чехо-Словаччини як автономія.

У 1939-му його окупувала хортистська Угорщина, але це була тимчасова анексія, яку міжнародне право не визнало.

У 1945 році Закарпаття возз'єдналося з Україною в складі урср.

Населення і культура

Навіть у часи угорської адміністрації більшість населення становили русини-українці. Угорські поселення існували, але вони були меншиною. Це підтверджують і переписи, і етнографічні дослідження XIX-XX ст.

Міт про «угорське Закарпаття»

Твердження, що ця територія «історично угорська», є політичним мітом. Воно базується на тривалій адміністративній залежності, але ігнорує етнічну й культурну реальність. Угорці контролювали край, але не зробили його «угорським» — тут завжди переважало українське населення, мова й традиції.

Висновок

Закарпаття — це частина українського світу, який пережив чужі корони, окупації й асиміляційний тиск, але зберіг свою ідентичність. Історія доводить: воно ніколи не було угорським, а лише українською землею під чужим управлінням.

«Час»

«ДОЛЮ ВИРІШЕНО»

Орбан цинічно заявив про "поділ" України після війни

Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан оскандалився новою заявою. Він назвав гарантії безпеки "поділом" України на три частини.

Про це повідомляє "24 Канал" з посиланням на "Magyar Nemzet."

Що відомо про нову заяву Орбана?

Віктор Орбан заявив, що Україну "поділять" на три частини: російську зону, демілітаризовану територію та західну зону.

Він переконаний, що нинішні розмови в Європі щодо гарантій безпеки фактично визнають російську зону — мовляв, тепер визнається не те, чи існуватиме така зона, а те, якими будуть її розмір і структура.

Доля України, здається, вирішена. Сьогодні в Європі "елегантно" розмірковують про гарантії безпеки, але ці гарантії, фактично, означають поділ України. Результатом розділу України стануть російська зона, демілітаризована зона та західна зона. російська зона вже існує. Сьогодні дебати точаться лише про те, скільки регіонів вона має включати, — заявив прем'єр Угорщини.

За словами Орбана, межі так званої демілітаризованої зони, нібито, поки обговорюються.

Політик також вкотре заявив, що вступ України до Європейського Союзу, нібито, призведе до втягнення країн-членів у війну з росією і "зруйнує союз економічно".

На його переконання, європейські країни в ході переговорів "не повинні стукати у двері Вашингтону", а мають укласти угоду про безпеку з росією, яка виключить членство України в ЄС і НАТО, а також дозволить стратегічну співпрацю з москвою.

Що говорять про гарантії безпеки для України?

- Президент Франції Еммануель Макрон за підсумками засідання "коаліції охочих" заявив, що 26 держав готові долучитися до гарантій безпеки України. Формат участі може передбачати підтримку української армії, а також присутність на суші, морі чи в повітрі одразу після оголошення припинення вогню.
- Проте, як пише "Bloomberg", Європа визнала свою залежність від США у військових питаннях, тож просять Трампа збільшити оборонні можливості. У випадку якщо Сполучені Штати не допоможуть, країни не зможуть забезпечити ані безпеку України, ані власну оборону.
- За плянами "коаліції охочих" після завершення бойових дій українські військові мали б захищати укріплений кордон на лінії фронту. А європейські сили розміщуватимуться в тилу й забезпечуватимуть так звану третю лінію оборони.

Дмитро Усик, «24 канал»

У СВІТІ ТОЧИТЬСЯ НОВЕ ПРОТИСТОЯННЯ

Імперіялістичний план путіна не закінчиться захопленням України, тому ми мусимо підтримувати і допомагати Україні у її боротьбі за мир у Європі, заявив канцлер Німеччини Фрідріх Мерц.

Про це повідомляє "DW", пише "DailyLviv.com". Канцлер Німеччини Фрідріх Мерц (Friedrich Merz) переконаний,

що президент рф владімір путін не збирається обмежувати свої імперські зазіхання лише Україною. Відповідну заяву Мерц зробив під час промови перед керівниками німецьких дипломатичних установ за кордоном.

"Все вказує на те, що імперіялістичний план путіна не закінчиться захопленням України — ним він лише розпочнеться. Щодня ми спостерігаємо дедалі інтенсивніші й агресивніші гібридні атаки росії, зокрема на нашу інфраструктуру. Бачимо провокації в Північному і Балтійському морях. Бачимо, як росія і Китай намагаються забезпечити собі сфери впливу в Південно-Східній Європі. Тож коли ми кажемо, що Україна боронить і нашу свободу в Європі, (...) і те, що ми спільно з Україною боронимо нашу свободу — це не просто політична проза. Це — факт, з чого ми мусимо робити конкретні висновки і вже зробили — підтримувати і допомагати Україні у її боротьбі за мир у Європі. А сама ця боротьба може тривати ще дуже довго", — зазначив канцлер Німеччини.

Говорячи про підтримку України, Мерц додав: "Особливо я маю на увазі наші спільні зусилля з підтримки України на шляху до справедливого миру. Ніде не стає очевиднішим, що ми насамперед мусимо дбати про безпеку Європи".

Так само Мерц наголосив, що натеper у світі точиться нове протистояння. "Уже виникло нове системне протистояння між ліберальними демократіями та віссю автократій, які підтримують одна одну й відкрито прагнуть системної конкуренції з нашими демократіями", — пояснив Мерц.

На цьому тлі він вказав на нещодавній парад у Пекіні, котрий унаочнив появу нових авторитарних альянсів. "Виникають нові ревізіоністські альянси. Ми могли спостерігати це по телевізору останніми днями. Кризи та конфлікти накладаються одне на одного. Війна повернулася в Європу", — констатував канцлер Німеччини.

Водночас Мерц наголосив на прагненні Берліна брати участь у формуванні нового світопорядку. "Ми хочемо формувати процес нового світового порядку, що відбувається зараз, відповідно до наших інтересів і цінностей. Цілі визначені. Наша зовнішня політика служить збереженню свободи, миру та добробуту всередині країни. Наша зовнішня політика ґрунтується на прагненні відстоювати німецькі інтереси та цінності", — запевнив Мерц.

Він також додав, що Німеччина разом із союзниками прагне "зробити Німеччину та Європу безпечними й конкурентоспроможними в майбутньому". "Як частина сильної Європи, ми прагнемо працювати над порядком, де діють норми та правила, а не свавілля і право сильного, і де вільні народи живуть мирно та демократично", — пояснив канцлер Німеччини.

Під час виступу Мерц згадав і розбудову відносин зі Сполученими Штатами. "Разом із нашими європейськими партнерами ми також будемо просувати систему вільної торгівлі, заснованої на правилах, у відносинах зі США", — пообіцяв Мерц.

Водночас канцлер Німеччини розкритикував чинні торговельні регулятивні норми у світі. "Ми мусимо визнати, що, приміром, Світова Організація Торгівлі (СОТ) стала дисфункціональною і більше не може виконувати свою початкову роль. Тепер потрібні наша креативність і відданість, щоб розробити нову систему торговельної політики, нові правила та партнерства", — наголосив канцлер Німеччини.

Фото: Вікіпедія
«Щоденний Львів»

«МИ ЛЮБИМО СВІЙ ДІМ»

Катар пропонував українській атлетці Магучіх виступати під їхнім прапором

Катар намагався до своєї збірної переманити українську легкоатлетку та чемпіонку світу зі стрибків у висоту Ярославу Магучіх.

Про це розповіла особиста тренерка Ярослави Магучіх, Тетяна Степанова, в інтерв'ю "Yle".

Повідомляють, що Ярослава Магучіх була неабияк здивована, коли на змаганнях у Досі у травні до неї підійшли люди, які представляють збірну Катару з легкої атлетики.

Вони зробили щедру пропозицію українській зірці легкої атлетики та її тренеру Тетяні Степановій. За словами стрибунки, катарці пообіцяли заплатити "стільки, скільки ті самі захочуть", якщо 23-річна Ярослава погодиться виступати під прапором Катару.

"За останні роки багато збірних намагалися переманити нас до себе. Катарці пропонували великі гроші, аби ми переїхали туди", розповіла тренерка Степанова.

Однак відповідь української сторони була однозначною. Адже олімпійська чемпіонка і чемпіонка світу Магучіх відома також як рішуча захисниця своєї рідної країни, яка веде оборонну війну.

"На міжнародних змаганнях у мене важлива місія — представляти Україну. Я хочу, щоб мою країну бачили. Хочу, щоб люди знали, як ми боремося за свою незалежність", прокоментувала спортсменка.

Її тренерка додала, що залишитися за кордоном — для них не варіант: "Ми любимо свій дім".

Фото: «Чемпіон»
«День»

КИТАЙ НАДИХНУВ ПУТІНА НА НОВИЙ ЕТАП ВІЙНИ

Після візиту до Китаю підбадьорений російський диктатор владімір путін перейшов до нового етапу агресії проти України, зазначає британське видання "The Times".

Як повідомляє ЗМІ, впевненість путіна різко зросла після міждержавних зустрічей у Пекіні, де він обговорював перспективи співпраці із Сі Цзіньпіном. Підтвердженням посилення нападу стала масштабна повітряна атака на Київ, яка увійшла до переліку наймасштабніших із початку війни.

Особливу увагу видання звертає на ураження урядової будівлі в столиці України. Це перший подібний випадок за три роки війни, і аналітики вважають, що він може стати маркером нової стратегії кремля. Політика атак на "центри прийняття рішень", яку довгий час лобіювали прихильники жорстких дій у росії, тепер перейшла в реальну площину.

"The Times" також наголошує, що Пекін став важливим майданчиком для дипломатичних маневрів путіна. У межах візиту він назвав відносини між росією та Китаєм "безпрецедентно міцними", підкреслюючи їхню геополітичну вагу. Присутність лідерів Китаю, росії та Північної Кореї на спільному заході вперше з часів Холодної війни дала змогу аналітикам припустити, що

формується новий бльок впливу. Важливим символічним жестом стало місце путіна поруч із Сі Цзіньпіном, яке демонстративно підкреслило його статус.

Хоча Китай поки не залучає власні військові сили до конфлікту, він продовжує підтримувати росію дипломатично й уникати санкцій з боку Заходу, додає видання. Окрім того, сторони попередньо домовилися щодо масштабного проєкту будівництва газопроводу "Сила Сибіру-2", що покликано зміцнити економічний союз між країнами.

Наразі стратегія путіна відверто орієнтована на довготривалу війну. Як зазначає "The Wall Street Journal", президент росії робить ставку на те, що виснаження українських ресурсів і сил відбудеться швидше, ніж економічний крах в його країні. Такий підхід має на меті максималізувати затягування конфлікту та створити передумови для геополітичної переваги. Аналітики наголошують, що москва більше не приховує відсутність зацікавленості в мирних переговорах, роблячи акцент на силовому протистоянні та економічній витривалості у боротьбі.

Людмила Троценко, «Кореспондент»

У США КАЖУТЬ, ЩО ГОТОВІ РАЗОМ З ЄВРОПОЮ ДОВЕСТИ ЕКОНОМІКУ РФ ДО «ПОВНОГО КОЛАПСУ»

Міністр фінансів США Скотт Бессент заявив, що Сполучені Штати готові співпрацювати з європейськими країнами з метою введення додаткових санкцій, щоб довести до "повного колапсу" економіку росії.

Міністр зазначив, що США готові посилити тиск на росію, але їм потрібно, щоб європейські партнери підтримали їх.

"Зараз ми перебуваємо у змаганні між тим, як довго зможе протриматися українська армія, і тим, як довго зможе протриматися російська економіка... І якщо США

та (Європейський Союз) зможуть втрутитися, ввести більше санкцій, додаткові мита на країни, які купують російську нафту, російська економіка зазнає повного колапсу, і це змусить президента путіна сісти за стіл переговорів".

Коментарі Бессента пролунали лише через кілька годин після того, як росія провела повітряну атаку з рекордною кількістю дронів і ракет за час війни, в результаті якої загинули щонайменше чотири людини і було пошкоджено будівлю уряду в Києві.

«33 канал»

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР БРИТАНІЇ ЗАКЛИКАВ НАДАТИ УКРАЇНІ ДОЗВІЛ БИТИ ПО РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ БАЗАХ

Україна повинна отримати право завдавати ударів по військових базах у рф, звідки росія здійснює атаки на українські міста та селища, внаслідок чого гинуть мирні мешканці.

Про це заявив під час виступу на Українському форумі оборонних інновацій, що проводиться за підтримки Національної асоціації української оборонної промисловості (NAUDI), колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон, пише "РБК-Україна".

"Президент Трамп сам цілком слушно наголошував: ми повинні дати українцям дозвіл застосовувати цю зброю по базах, які використовуються для вбивств їхніх цивільних, навіть якщо ці бази розташовані в росії", — сказав Джонсон.

Він також наголосив, що понад усе Україна потребує фінансової підтримки для розвитку власних оборонних спроможностей. Джонсон зауважив, що майбутнє України — це питання ідентичності та вибору, а не території.

"Йдеться не про територію. Йдеться про долю. Йдеться про ідентичність. Україна обрала шлях на Захід, і ми повинні підтвердити цей вибір нашою присутністю в Україні, західними гарантіями безпеки і зробити очевидним, що вона йде до європейських і, зрештою, до інституцій НАТО", — сказав він.

Водночас колишній британський прем'єр визнав, що припинення вогню могло б стати виходом із ситуації, навіть якщо це означатиме заморожування конфлікту.

"Я думаю, що припинення вогню було б добрим рішенням, навіть якщо, на жаль, воно означатиме замороження конфлікту вздовж нинішньої лінії фронту, залишивши путіну де-факто контроль над значною частиною України. Це дало б йому вихід, а українці знали б, що фактично врятували свою країну і демократію", висловив думку колишній британський прем'єр.

За його словами, це не буде компромісом у питаннях суверенітету.

"І все, що зараз потрібно, — щоб глобальні союзники України проявили бодай одну десяту частки тієї відваги, яку показують українці. Тоді ми зможемо завершити цю війну єдиним можливим шляхом — із вільною, суверенною та незалежною Україною", підсумував політик.

Після виступу українські ветерани подарували Борису Джонсону трофейний уламок безпілотної "шахед", яким російські війська атакували населені пункти України.

«День»

Уривки з промови Бориса Джонсона на Українському форумі оборонних інновацій

«Учора я бачив, як путін знову атакував житловий будинок у Києві. Молода мати та її двомісячна дитина були вбиті розробленим Іраном, а створеним росією "шахедом". Коли я це побачив, моєю реакцією була абсолютна ненависть і зневага до того, що він робить. Це не лише злочин проти всіх цивілізованих норм, це також абсолютно безглуздо. Народ України не піддається терору, українці ніколи не здадуться, і путін ніколи не підкорить Україну».

«Путін не лише морально нижчий, він навіть повільніший за середнього слимака. Це вже старіючий лідер, який зробив жахливу помилку і не може знайти вихід. І ми повинні показати йому правду — він програв від моменту вторгнення».

«Єдина мова, яку він розуміє, — це сила. Ви не зміните його розрахунки ні червоними доріжками, ні поступками. І неможливо домовитися про територію з крокодилом, який стискає вашу шию кігтями».

«Ми повинні розширити вторинні санкції, як це зробили США. Індія та Китай зараз купують 85% російських енергоносіїв, а Європа фактично імпортує паливо, вироблене з російської нафти. Ми повинні зупинити цей потік і ліквідувати "тіньовий флот" із сотень танкерів, що допомагають путіну».

«Це абсолютно легально. Якщо українці використають ці кошти для створення чи купівлі зброї — тим краще, адже найшвидший спосіб завершити війну — це надати героям-українцям ресурси для продовження боротьби».

«Фейсбук» National Association of Ukrainian Defense Industries / NAUDI

ГЕНІЙ УКРАЇНСЬКОГО МОДЕРНУ

150 років Олександрові Мурашку

Він подарував українському мистецтву європейську витонченість, наповнивши її глибоким національним духом.

7 вересня минуло 150 років від дня народження Олександра Мурашка — одного з найвидатніших українських художників модерної доби. Мистець, який поєднав європейську витонченість із глибинною національною чуттєвістю, залишив по собі не лише полотна, а й цілу мистецьку школу, покоління учнів і мрію про Київ як культурну столицю світу.

Його життя було коротким, але насиченим: від іконописної майстерні вітчима — до виставок у Мюнхені, Парижі й Венеції; від студії на горищі київського хмарочоса — до заснування Української академії мистецтва. І хоча його успішну кар'єру трагічно обірвав постріл у потилицю в червні 1919 року, його мистецтво навіть крізь століття говорить — про світло, свободу і гідність.

Олександр народився 26 серпня (за старим стилем) або 7 вересня 1875 року в Києві, під ім'ям Сашко Крачковський. Ім'я його справжнього батька досі залишається невідомим для дослідників. Мати — Марія Крачковська була донькою священника зі Стародубщини.

Церковний запис про його народження зберігся у метричній книзі Златоустівської церкви, що колись стояла в районі Євбазу — на місці сучасного цирку (втраченої у 1930-х). Особливу увагу дослідників привертає факт, що хрещеним батьком Олександра був Іван Форштер — саксонський підданий. Його присутність у житті простої сільської жінки — Марії Крачковської досі залишається загадкою для дослідників.

Дитинство майбутнього художника минуло на Чернігівщині, у бабусі-селянки.

Згодом він переїхав до Києва де його вітчим, Олександр Мурашко, мав іконописну майстерню. Родина оселилася на Малій Житомирській, 14 — поруч із художньою школою, заснованою братом вітчима, Миколою Мурашком.

Саме в цьому середовищі юний Олександр вперше побачив, як народжується мистецтво. Він спостерігав за розписами Володимирського собору, копіював роботи Васнецова, і його талант помі-

Художник
Олександр Мурашко

тили Адріан Прахов, Михайло Нестеров, Віктор Васнецов.

Попри спротив вітчима, який хотів зробити з нього іконописця, Олександр вирішив здобути художню освіту. Після конфлікту з родиною він залишив дім, ночував на баржах, застудився, але не відступив. Зрештою, завдяки підтримці Прахова, Васнецова та Миколи Мурашка, вітчим офіційно усиновив пасинка, і дав гроші на подальше навчання живопису.

Згодом Олександр Мурашко вирушає до Петербурга — юний, незграбний, сором'язливий, з розкуйовдженим волоссям і глибоким внутрішнім неспокоєм. Саме таким його запам'ятав свояк, Микола Прахов. Попереду — Академія мистецтв, головний художній осередок імперії, куди прагнули потрапити всі майбутні художники, хто мріяв про визнання.

Спершу Олександр Мурашко був лише вільним слухачем, але його талант швидко помітили, і він став повноправним учнем закладу. Його наставником в Академії став земляк — Ілля Рєпін, який колись також починав у столиці з тієї ж позиції. Їхні шляхи дивовижно перебігають: обидва пройшли школу іконопису в Україні, обидва формувалися в майстернях, де пензель служив не лише мистецтву, а й вірі.

Ілля Рєпін здобув славу майстра ікон ще у 19 років. Мурашко ж набував досвіду у майстерні свого вітчима — чернігівського іконописця. Цей етап став для нього не лише ремісничою школою, а й першою спробою осмислити образ, лінію, світло — те, що згодом перетвориться на його унікальний художній почерк.

Дипломна робота Мурашка — «Похорон кошового», для якої позував Михайло Ста-

рицький, — принесла йому золоту медаль і право на трирічне стажування за кордоном.

У Німеччині, Італії та Франції він створив низку полотен, серед яких — знаменитий «Портрет дівчини у червоному капелюсі».

За свідченнями мистецтвознавців, у Парижі Мурашко захоплюється творчістю художників-імпресіоністів, тому почав відходити від академічної техніки, поєднуючи різні техніки живопису. Вважається, що саме паризький період був найбільш вдалим у творчій біографії Мурашка. Він проявив себе у жанрах тематичного та портретного живопису.

«Зима» — одна з найвідоміших картин мистця

Картини Олександра Мурашка здобули визнання на європейських виставках. За картину «Карусель» Х Мюн-

Українська селянська родина

хенській міжнародній виставці 1908 року автора нагородили золотою медаллю.

Сам художник мав хороші шанси залишитися Європі, але вирішив обрати Київ, бо

хотів розвивати мистецтво у своєму рідному місті.

«Тут світло, тут сонце, тут чудова природа, тут своя культура», — так писав Олександр Мурашко про Київ.

Повернувшись до Києва, Мурашко одружився з Маргаритою Крюгер, і купив будинок із садом на Лук'янівці. Подружжя не мало власних дітей, тож вони вирішують вдовечити маленьку дівчинку Катрусю.

Мистець викладав у Київському художньому училищі, а у 1913 році відкрив власну студію на горищі хмарочоса Гінзбурга — найвищої будівлі Києва того часу. Його учні — Анатоль Петрицький, Ісак Рабинович, Тіна Омельченко — згадували Мурашка як натхненного наставника, який вчив бачити природу як свято.

1917 рік став переломним у житті художника. Його кандидатуру висунули на здобуття звання академіка Петербурзької академії мистецтв, однак революційні по-

Того ж року Мурашко стає одним із засновників Української академії мистецтва — першого вищого мистецького навчального закладу в Україні — та входить до її професорського складу. Академію заснувала блискуча команда: Георгій Нарбут, Василь і Федір Кричевські, Михайло Бойчук, Абрам Маневич, Михайло Грушевський, Іван Стешенко, Микола Бурчак, Михайло Жук, Григорій Павлуцький — і, звісно, сам Олександр Мурашко.

Ймовірно, саме революція 1917 року стала для нього точкою остаточного самоусвідомлення як українця. Хоча Мурашко був передусім портретистом, національні мотиви проступають у його творчості — не лише через сюжет, а й через етнографічні деталі, які часто виконують роль декоративного тла. Звертаючись до тем народного життя, він створює полотна «Зима», «Дівчина», «Неділя», «Селянська родина» та «Прая».

На думку мистецтвознавців, саме Олександр Мурашко був одним із перших, хто передбачив настання нової епохи в історії українського образотворчого мистецтва.

Однією з останніх його картин стала знаменита робота «Квіткарки» (1917), створена незадовго до його трагічної загибелі. Життєрадісна атмосфера, передана яскравими фарбами на полотні, контрастує із сумними обличчями жінок похилого віку, що торгують квітами...

В останні роки життя художника набуває нової напруги. У буремному 1919 році, він поєднує викладання в Академії з роботою у Всеукраїнському державному видавництві — органі з виразним ідеологічним навантаженням.

Наприкінці травня в газеті «Известия ВЦИК» з'являється список осіб, зобов'язаних сплатити контрибуцію — примусовий революційний податок. Серед них — і Мурашко. Йому призначають суму у 25 тисяч карбованців. Відмова від сплати загрожувала арештом і примусовими роботами. 8 червня художника затримують.

Зі слів дружини, Маргарити Мурашко, наступного дня він опинився на лісовому складі в Дарниці, де перевозив деревину на дрезині. Умови були жахливі — без їжі, нічлігу чи організації. Врятувало посвідчення, яке

Продовження на стор. 9

БІЛЯ ЛАВРСЬКОЇ ДЗВІНИЦІ РОЗГОРНУЛИ ПЕРШІ 600 МЕТРІВ НАЙБІЛЬШОЇ У СВІТІ КЛАПТИКОВОЇ КОВДРИ

Днями біля Великої Лаврської дзвіниці розгорнули перші 600 метрів найбільшої у світі клаптикової ковдри «Sunflower Quilt For Ukraine — Печворк Перемоги», повідомили у Національному заповіднику «Києво-Печерська лавра».

Полотно, яке шиють майстри з понад 25 країн світу, стало символом міжнародної підтримки українських воїнів і водночас інструментом збору коштів на відновлювальні реконструкції облич захисників, що зазнали важких поранень на фронті.

Подія стала частиною «Ukrainian Fashion Week». Втілити її у Національному заповіднику «Києво-Печерська лавра» допомогли Благодійний фонд «Лікарі для героїв», Благодійний фонд «ЯНКО», Асоціація

майстрів клаптикового шиття України «Ukrainian Quilter's Association», Печерська РДА та інші небайдужі партнери.

Гості заходу могли не лише побачити на власні очі унікальну ковдру, а й додати до неї свої символічні клаптики з посланнями.

Ідея створення масштабного полотна належить австралійській мисткині Жаннет Маклафлін, яка започаткувала проєкт у перші дні повномасштабного вторгнення. До кінця наступного літа розмір ковдри має сягнути 1,100 метрів.

Якщо вдасться здійснити задум, полотно зафіксують у Книзі рекордів України та подадуть заявку до Книги рекордів Гіннеса. Увесь процес супроводжуватиметься зборами на по-

треби бійців.

У майбутньому полотно стануть частиною міжнародних експозицій, а згодом будуть передані до військових шпиталів як символ підтримки й вдячності захисникам і захисницям.

«Цей проєкт є більшим за мирний протест проти війни. Ми знаємо яку потужну силу відновлення має Печворк в емоційному пляні, але зараз хочемо звернутися до наших друзів та партнерів в Україні та за її межами з проханням підтримати пожертвою відновлювальну реконструкцію облич військових. Це теж печворк що надає можливість нашим героям повернутись до життя», — зазначила голова «Ukrainian Quilter's Association» Марія Нельга.

«Полотно будуть продовжувати створювати майстрині, поки не досягнуть довжини 1,100 метрів — відстань від початку до кінця Хрещатику, щоб наступного року встелити ним головну вулицю України, — поділилась засновниця БФ «Лікарі для героїв» Наталія Лютікова. — Акція отримала назву „Sunflower Quilt For Ukraine — Печворк Перемоги“ і її мета — залучити увагу творчих людей в різних країнах на підтримку України, поранених військових, та розповісти про надзвичайні досягнення українських хірургів в реконструктивній хірургії обличчя».

Фото: «Вечірній Київ»
Марія Катаєва, «Вечірній Київ»

ГЕНІЙ УКРАЇНСЬКОГО МОДЕРНУ

➔ Закінчення з стор. 8

вдалося дістати Маргариті: наступного дня чоловіка відпустили.

Останній вечір життя Мурашко провів у домі друзів — родини Шустових. Вечір був теплим, затишним, сповненим спогадів і розмов. Подружжя затрималося до першої години ночі, порушивши комендантську годину. Вийшовши з гостей, вони рушили додому — на Багговутівську, 25.

У ніч з 14 на 15 червня художника зупинило троє чоловіків. Один із них — колишній квартирант, працівник Губернської військової комісії. Мурашко показав документи, пояснив, хто він, але його силоміць повели. Вранці тіло знайшли на Дорогожицькій вулиці, у садку біля будинку №18. Зникли особисті речі, прикраси, гроші.

Версії цього кривавого вбивства досі викликають палкі дискусії серед дослідників біографії творчості художника. Радянська преса писала про напад грабіжників. Але вдова художника не погоджувалася з цим поясненням: «Це не були просто грабіжники — вони залишили на ньому цінну шпильку, черевики...».

У своїх спогадах вона не наполягала на політичному мотиві, але й не виключала його.

Дослідниця творчості митця, мистецтвознавиця Лариса Членова у своїй книзі «Олександр Мурашко. Сторінки життя і творчості» зазначила: «Мурашко був справді національним художником. Його творчість напосна барвами рідної землі, пронизана сонцем України. Звернувшись до європейського досвіду і водночас до національних традицій, він витворив неповторний власний стиль, що вмістив його ідеали та уявлення про життя і мистецтво... Переїнявши все найкраще з нових художніх досягнень своєї доби, Олександр Мурашко зробив величезний внесок в українське мистецтво початку ХХ століття й навічно залишився в сузір'ї краєвих його майстрів».

Фото: «Вечірній Київ»
Тетяна Асадчева, «Вечірній Київ»

Ucrainica Research Institute
invites you to attend the lecture

**Artificial Intelligence in Defense
Tech, Business, and Education -
opportunities for
Canada and Ukraine**

Thursday, Sep. 25, 2025 - 7 pm
Balmoral Room-Old Mill
21 Old Mill Road, Toronto

**Dr. Oleksandr Romanko – Associate
Director of SS&C Technologies Canada;
Adjunct Professor, University of Toronto,
American University in Kyiv,
Ukrainian Catholic University;
Chair of Innovation, Education and
Science Support Committee,
Ukrainian Canadian Congress**

Sponsors:

УСМІХ ДИЯВОЛА

Коли-коли повчав нас Микола Гоголь, як небезпечно кумпанувати з дияволом, – та надаремне. Бачили в його науці лише веселий жарт. Вчив він: не грати з чортом в дурня, бо вас обдурить; не приставати з тими, що продали душу дияволіві, бо вийде халепа; не шукати з ним користі, щоб не вишло так, як з тим дідом, який пішов скарбу шукати за чортовими вогнями блудними. Викопав дід казанок з ясними червінцями, а як приніс до дому, як витрусив, що там було... золото? Де там золото! Сміття, свинство, сором сказати, що...

В положенні того гоголівського діда опинилося багато і великих мужів від політики, які – одні з Сталіном, інші з Берією, треті з Хрущовим, а четверті ще з Леніним – приставали з московським дияволом, а тепер замість сподіваного щастя, нюхають пахощі кремлівського казанка, що їм тичуть під ніс то в Ялті, то в Женеві.

Смішно це? Смішно, та не дуже. Бо хоч на весело скінчилося в того діда панібратство з чортом, то Хому Брута таки на смерть задушив Вій, коли той почав зиркати на маску чудової красуні, яка була відьмою...

Довгими рядами встають перед очима оті Хоми Брути, що дали себе звабити усмішці диявола...

Почнім спочатку. Скільки ж то соціалістичних Хомів задушив Вій з кремля за те, що – «лобом не широкі» – звабилися на його усміх! Ю. Коцюбинський, Затонський, Хвиля, С. Вітик, Лозинський, М. Грушевський, А. Крушельницький, К. Студинський, К. Поліщук, величезна ватага тих, що до них добре прикласти слова Лесі Українки: «Будь проклята кров ледача не за чесний стяг пролита».... Скільки їх у Києві зворушувалися від усмішки Мануїльського, від улесливих слів Леніна в москві, – щоб потім гинути або тікати від Муравйова, Антонова чи Троцького! Скільки їх у Львові зворушувалося від усмішки московського консула перед 1939 р., чи від усмішок московських «визволителів» в 1939 чи в 1945 рр., щоб потім мандрувати до Воркути чи за океан!

Перший це і другий приклад. Потім третій: скільки то польських політиків шукало в 1939 році порозуміння і допомоги в московського диявола! Скільки їхало на переговори нібито з Жуковим, а приїздили просто до Луб'янки. Скільки з повстанської «армії крайової» вилазили на поверхню, зваблені усмішкою диявола, щоб потім спочити в Катині?..

Четвертий приклад: як надіялися міністри Мигая, румунського короля, на допомогу сср! Якою щирою видавалася їм усмішка кремлівського Малюти Скуратова – Вишинського, або «мадам» Паукер? І де вони всі тепер?

П'ятий приклад: як прояснялися в захопленні обличчя маршалів 3-го Райху, коли дивилися на усміхнені морди Молотова і товаришів в 1939 р., стискаючи їх руки на союз, мир і згоду! І все це, щоб незабаром повиснути на шибениці від рук вчорашніх приятелів, які тепер вже не сміялися, які – в призначений час – прийшли по душу

тих, що мали необережність за-продати її чортові.

Який сенс жєневських усмішок Булганіна і Хрущова? Такий самий, як сенс усмішок Мануїльського до Винниченка чи Грушевського. Як сенс усмішок большевицького консула до тих туманів, що ходили до нього «у гості». Який сенс усмішок радянських маршалів до поляків напередодні Катиня. Який сенс усмішок Молотова до Ріббентропа з товаришами. А який сенс поженевських усмішок Хрущова і Булганіна перед збаламученою юрбою індусів або їх Керенських замість вождів? З-поза тих усмішок виразно проглядала погроза, що західні «під'юджувані війни» і «колоніальні гнобителі» з Лондону і Вашингтону повинні мати свій Нюрнберг, де суддями будуть виключно гангстери з кремля.

Де причина цього безумного легковірства? По-перше, брак мудрости, бо навіть, коли пес побачить, що – роками – незмінно, заки його пан опереже нагаєм, що тримає за спиною, перед тим до нього привітно усміхнеться, то тій усмішці довіряти не буде. Навіть пес! По-друге, це є брак не тільки відваги, а просто самозаховавчого інстинкту. Бо кітка навіть кидається – чотири лапи в повітрі – на пса, коли загрожені її діти. По-третє, нарешті, це є брак всякого ідеалізму. У людей, що як оті гоголівські дядьки, що тільки й думали про скарби землі, в них і мужність охляла, щоб виступати проти диявола, і розум потьмарився, щоб розуміти його усміхи і підступи, і здібність пропала горіти великою ідеєю, що нею можна було б запалити серця войовників за правду, і прикликати собі на допомогу «душі праведних і силу архистратига Михаїла»...

Оповідєє Гоголь: коли вістка про страшний кінець Хоми Брута досягла до Києва, до його приятелів, що поминали в шинку його грішну душу, то «філософ» Тиберій Горобець, коли шинкар поставив перед ним третю склянку, сказав:

«А я знаю, чому пропав він – тому, що злякався. Коли б не злякався, то відьма нічого б з ним не зробила. Треба тільки, перехрестившись, плюнути їй на самий хвіст, то нічого й не буде».

І це – може й смішно, а може й ні. Не забуваймо, що знак хреста – це перша, найстрашніша сила проти московського диявола. Не забуваймо, що гинуть від того диявола ті, які його лякаються; які не мають відваги плюнути в усміхнене обличчя московського чорта і всіх його слуг по цей бік заслони, прилюдно, на цілий світ.

Коли нові вожді Заходу здобудуться на цей перший крок, то вони так само дадуть собі раду, «осідлають» московського чорта, як зробив це коваль Вакула, в якого теж на спині сидів чорт. В стократ зростуть тоді їхні сили.

Preteregeo senseo: Захід потребує нової правлячої дружини, нових «лідерів». Без цього доля його – доля Хоми Брута.

Дмитро Донцов,
«За Самостійну Україну»,
1957 р.

НЕ ЛИШЕ МЕЛАНІЯ ТРАМП

Цілий світ знає про лист першої леді США Меланії Трамп, який вона через свого чоловіка, президента США Дональда Трампа, передала президенту росії владіміру путіну з проханням, аби країна-терористка, яку він очолює, повернула додому викрадених окупантами українських дітей

Цілий світ знає про лист першої леді США Меланії Трамп, який вона через свого чоловіка, президента США Дональда Трампа, передала президенту росії владіміру путіну з проханням, аби країна-терористка, яку він очолює, повернула додому викрадених окупантами українських дітей

Не мовчать і колишні дружини трьох польських президентів, Олександра Кваснєвського, Болеслава Комаровського та Лєха Валенси, коли теперішній президент Речі Посполитої Кароль Навроцький заветував закон про допомогу українським громадянам у Польщі. На це рішення голови своєї держави відразу ж відреагували три колишні перші леді сусідньої країни — Йоланта Кваснєвська, Анна Коморовська та Данута Валенса, які разом з іншими відомими польськими жінками, написавши Каролі Навроцькому листа, присоромили президента за його вето. Так себе поводити керівник демократичної країни не повинен. Мас бути солідарність та служіння вищим ідеалам правди та справедливости. Надто тоді, коли твій сусід, стікаючи кров'ю, не тільки себе рятує, а й тебе захищає.

Прості, рятівні речі

Про ці прості, але дуже важливі й водночас рятівні не лише для українців речі, звісно ж, знають не лише в Польщі. І це своїм недавнім візитом на Львівщину довела ще одна колишня перша леді, дружина президента Франції Франсуа Оланда, Валері Трієрвейлер, яка прихала до України у складі французьких туроператорів та представників медіа на чолі з керівником Агентства з комунікацій «Meta Com» Паскалем Фальконе. Один день, як інформує прєссслужба Дрогобицької ОТГ, французька делегація провела в Дрогобичі, де їх прийняв міський голова Тарас Кучма. Гості побували у Храмі Святого Юра, однієї з перлин сакральної дерев'яної архітектури в Україні, яка перебуває під охороною ЮНЕСКО. Там почули коротку історичну довідку про храм та місто Котермака. Як завжди у подібних випадках, цей ритуал був дотриманий: французькі гості відвідали місце, яку самі дрогобичани як святиню шанують — Алею пам'яті поляглих захисників України з Дрогобицької ОТГ.

За окремою програмою

За окремою програмою розгорнулися події у дитячому будинку «Оранта», вихованці якого з нетерпінням чекали на зустріч із друзями з Франції. Річ у тому, що кілька місяців тому, одна з французьких туристських груп, перебуваючи на Львівщині, вже побувала в «Оранті». Виглядає так, що тодішня зустріч з вихованцями будинку, трішки

вийшла за рамки звичного візиту, емоційно «зачепила» гостей. Цим, мабуть, слід пояснити бажання друзів з Франції знову зустрітися з вихованцями будинку. Хоч в «Оранті» все зроблено для того, щоб діти постійно відчували турботу, мали все необхідне для змістовного дозвілля та навчання, неважко здогадатись, як сильно сумують вони за мамою та татом, яких поруч з ними немає. Про статус, умови життя своїх підопічних в «Оранті» розповіла керівничка закладу Оксана Дацюк. За її словами, сьогодні у стінах дитячого будинку перебуває 20 вихованців. Восьмеро з них — дошкільнята. Решта — учні гімназії №5 у Дрогобичі. Їхній статус сформований форс-мажорними, якщо можна так висловитись, умовами життя. Або дитина-сирота, або дитина, батьки якої позбавлені батьківських прав. Дітей часто беруть на виховання у повноцінних сім'ях. Але «Оранта», спогади про перебування у дитячому будинку назавжди залишаються у їхніх серцях. Про це свідчать добрі, теплі взаємини, які існують між «Орантою» та багатьма своїми колишніми вихованцями.

Наступна зустріч відбудеться у Франції

У дитячому будинку дуже люблять гостей. З нетерпінням чекають на зустрічі. Ця непідроблена дитяча радісна захопленість дуже добре проявилася, коли поріг будинку разом із своїми колегами переступила Валері Трієрвейлер. Діти підготували гарний концерт, по-справжньому розчулили колишню першу леді Франції та її супутників. Це виразно проявилось тоді, коли один з дошкільних вихованців «Оранти» на сопілці виконав Гімн України. Гості, передавши дітям свої дарунки, іграшки, солодощі та настільні ігри, висловили упевненість, що невдовзі знову побачаться з маленькими дрогобичанами. Але вже не в Україні, а у Франції, де сьогодні наша країна знаходить не лише підтримку, а часто й розраду. Французькі партнери Дрогобича хочуть для дітей з «Оранти» організувати відпочинок. Висловили готовність бачити в себе вдома маленьких гостей з Дрогобича наступного року на сам Великдень.

У складі теперішньої делегації з країни Бальзака та Гюго були представники всесвітньовідомого бренду — медіа — «National Geographic». У них свій професійний інтерес — культурна спадщина Львівщини. Храм Святого Юра — одна з перлин, про яку французи, буцімто, хочуть зняти фільм. Але партнерство, допомога Україні, як наголошували гості, сама Валері Трієрвейлер, на першому місці.

Олексій Дорофтей,
«Високий замок»

WHAT UKRAINIANS WILL SETTLE FOR

Kyiv will allow the Russian marauders to keep the toilets they stole, a daily reminder of their grubby defeat

Lubomyr Luciuk

September 12, 2025

Survivors of brutality tend to want the same things. Their suffering needs to be recognized. They demand safety—guarantees that the violence will not recur. They yearn for justice: for the perpetrators to be held accountable. Above all, they seek agency—to be heard, to shape the path to recovery, and to ensure their ordeal is neither forgotten nor repeated.

Ukraine is no exception.

Since 2014—and especially following Russia’s full-scale invasion in February 2022—Ukrainians have endured a campaign of systematic barbarity marked by crimes against humanity and acts rightly identified as genocidal. Vladimir Putin and his Kremlin confederates launched an unprovoked war aimed at erasing Ukraine from the maps of this world. Their plan has failed. Utterly.

Any genuine peace process must begin with truth-telling. Russia should admit that it started an unjustifiable war in direct violation of international law and the UN Charter. This testimony needs to be accompanied by a formal apology and a concrete plan for restitution. Russia has to compensate Ukraine for the enormous human, economic, and environmental toll of its warmongering. The destruction of cities and the displacement of millions of people have etched trauma deeply into Ukrainian society. These are not abstract

losses—they are quantifiable. Estimates place war-related damages at nearly \$1 trillion, a cost Russia will address through obligatory reparations.

Russia must also immediately return all abducted Ukrainian children—forcibly taken to Russian territory, institutionalized, or illegally adopted. The International Criminal Court has issued arrest warrants in connection with these acts, recognized as war crimes. There can be no settlement while stolen children remain in the hands of the aggressor. And looted Ukrainian artifacts must be returned. Ukraine’s history is unique and not “Russian” – cultural rapine can’t be rewarded.

Justice demands accountability. Those responsible for planning, enabling, and perpetrating war crimes and crimes against humanity—whether soldiers, commanders, political officials, propagandists, or bureaucrats—must face prosecution. The establishment of an impartial international tribunal, modelled on the Nuremberg Trials, is essential. The punishments should fit the crimes.

Ukraine’s territorial integrity remains non-negotiable. Any lasting peace is impossible while any part of Ukraine remains under illegal Russian occupation. Crimea, Donbas, and all territories seized since 2014 must be returned, in alignment with Ukraine’s internationally recognized borders as they stood in 1991.

As for the toilets stolen by the Russian

marauders, Kyiv will allow Moscow’s henchmen to keep that booty, a daily reminder of their grubby defeat.

Yet peace is not only about what has happened — it is about securing the future. Russia must explicitly and irrevocably affirm Ukraine’s right to pursue EU and NATO membership, and to determine its own security arrangements. If Ukraine chooses to host foreign troops on its soil—whether American, Canadian, European, or otherwise—that is Kyiv’s prerogative, whether it pleases Putin or not. Should Ukraine decide to enhance its defence capabilities, including the development of deterrent nuclear weapons, it is entitled to do so without Russian interference. Sovereignty is not conditional.

The Russian people, too, must confront the truth. The international community should support initiatives—led by institutions like UNESCO—to dismantle the propaganda apparatus that nurtured Russia’s war of aggression. Educational and cultural programs must detail what was done to Ukraine in Russia’s name, just as post-war Germany undertook its protracted and unpleasant reckoning with the legacy of Nazism. Not every Russian has been a fiend, but Russia’s guilt is collective – their time for atonement has come.

These are not radical demands. The fundamental requirements for any just peace are clear: full accountability, complete withdrawal, and meaningful restitution. The folly of appeasement

should not be a lesson we have to relearn in this century. Pandering to Putin is not the pathway to peace.

Ukraine has not merely survived—it has stood resolute, defending its sovereignty and the foundational values of Western civilization: self-determination, the rule of law, democratic governance, and human dignity. In resisting Russian imperialism, Ukraine has defended Europe and the rules-based international order. The sacrifices Ukrainians have made demand more than token or equivocal gestures of support. Ukraine deserves a peace that is concrete, enforceable, and abiding.

A meme that has circulated widely shows Ukraine’s president, Volodymyr Zelensky, voicing his country’s defiance, starkly: “Here’s a peace plan—get the fuck out of our country!” Behind the dark humour lies a profound truth: justice is the only way to peace. Ukraine isn’t out for vengeance, but seeks only what every victim of violence needs to heal —truth, accountability, dignity, and freedom from fear. These are reasonable and urgent asks. They must be met, for Ukrainians will not, truly cannot, settle for anything less.

Lubomyr Luciuk is Professor Emeritus of The Royal Military College of Canada and a Senior Research Fellow of the Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto. He was declared a persona non grata by the Russian Federation on 28 April 2022

GERMAN PARLIAMENT URGES NATO TO SHOOT DOWN RUSSIAN DRONES OVER UKRAINE

Chair of the Defense Committee of the German Parliament, Thomas R  wekamp, stated that NATO should’ve shot down Russian drones over Ukraine.

He made the remarks in an interview with Spiegel, as reported by European Pravda.

R  wekamp believes that the Alliance must act more decisively against Russia’s large-scale attacks and should also step up its support for Kyiv with weapons capable of striking Russian targets – including facilities such as drone manufacturing plants.

“We are still facing very serious challenges in the field of air defense, especially in countering mass drone attacks,” R  wekamp said.

He emphasizes that military capabilities in this area must be expanded and that Germany’s contribution should also be increased.

According to the politician, “the best way to combat drones during a war is to destroy their production facilities and launch sites.”

Viktor anti-aircraft systems of the Ukrainian military, 2023.
Photo credits: Joint Forces Command

He also emphasized the importance of “NATO partners quickly equipping Ukraine so that it, too, can take action against these targets on Russian soil.”

R  wekamp believes that coordination within the Alliance is necessary to determine when and over whose territory to respond to drone attacks:

“There must be a possibility, with the consent of the affected country – such as Ukraine – to neutralize drones that pose a threat to NATO territory, even within their own airspace,” he said.

During a Russian attack on Ukraine overnight from Tuesday to Wednesday, Russian drones violated Polish airspace.

In particular, five Geran drones were headed toward a NATO logistics hub that supplies military aid to Ukraine.

Whether the base was the direct target of the attack remains unclear, but none of the drones reached it.

*Foto: Militarnyi
Sania Kozatskyi, Militarnyi*

UCC ANNOUNCES SHEVCHENKO MEDAL WINNERS AHEAD OF XXVIII CONGRESS

September 8, 2025. OTTAWA, ON. The Ukrainian Canadian Congress (UCC) is pleased to announce the recipients of the Taras Shevchenko Medal, the highest form of recognition that can be granted by the Ukrainian Canadian Congress (UCC). The recipients of the Taras Shevchenko Medal have been invited to receive their awards at a ceremony held during the UCC Awards Banquet

on Saturday, November 15, which will take place during the XXVIII Triennial Congress of Ukrainian Canadians in Toronto. The recipients of the Ukrainian Canadian Leadership Award of Excellence and the Ukrainian Canadian Youth Leadership Award of Excellence will be announced in the near future and will also receive their awards at the UCC Awards Banquet. Registration for the Triennial Con-

gress is open, additional individual tickets for the UCC Awards Banquet can be purchased on our website. The Taras Shevchenko Medal recognizes individuals of Ukrainian and non-Ukrainian descent, as well as institutions and organizations, for their outstanding national contribution to the development of the Ukrainian Canadian community. Outstanding achievement is measured by the recipients' level of excellence and initiative, their

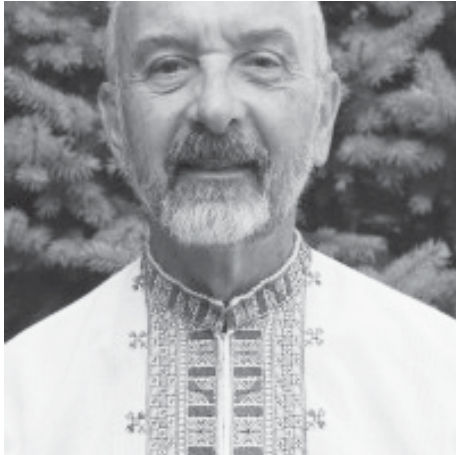
sustained body of work, peer recognition, and the recipients' broad impact inside and outside the Ukrainian Canadian community. Shevchenko Medals may be awarded in the categories of Community Development, Culture and the Arts, Education, Sport, and also in the category of Public service. The following six individuals have merited the receipt of the Taras Shevchenko Medal:

Brian Cherwick
(Culture and the Arts)

W. Roman Petryshyn Ph.D.,C.M.
(Community Development)

Dr. Peter Kondra
(Public Service)

Oleh Lesiuk
(Culture and the Arts)

Olesia Luciwi-Andryjowycz
(Community Development)

Oksana Prociuk-Ciz
(Community Development)

CHARLIE KIRK AND UKRAINE

Charlie Kirk was a fierce and consistent critic of U.S. aid to Ukraine, describing the war as a conflict that is "not our fight". He recited Kremlin talking points and argued that continued funding for Ukraine was misguided and prolonged a war that Kyiv could not win.

Key elements of Kirk's hostility to Ukraine:

Opposition to military and financial aid: Kirk openly expressed his disapproval of sending weapons and financial assistance to Ukraine. In July 2025, after Donald Trump indicated he might send more arms to Ukraine, Kirk expressed his disagreement, noting that while he supported Trump, he did not "love the idea of sending arms".

Critique of Ukrainian leadership: He was a vocal critic of Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy, whom he characterized as an "ungrateful, petulant child". In early 2025, Kirk accused Zelenskyy of obstructing potential peace proposals.

Criticism of U.S. involvement: Kirk frequently argued that U.S. involvement in the war served no national interest. He maintained

that American funds should not be used to fuel a "kinetic conflict against Russia".

Doubts about Ukraine's ability to win: In a speech in spring 2025, Kirk claimed that Ukraine was being called to fight and die in a war that they "cannot and could not win".

Stance on Crimea: He asserted that the Crimean peninsula "cannot be returned to Ukraine," claiming it had "always been part of Russia".

Accusations of Ukrainian threats: In 2023, Kirk claimed he received death threats from a Ukrainian spokesperson due to his opposition to U.S. funding for Ukraine. The spokesperson's statement about hunting Kremlin propagandists drew backlash, leading Ukraine to cut ties with her. Kirk was later labelled a "spreader of Russian propaganda" by Ukraine's Center for Countering Disinformation.

THOUSANDS OF PEOPLE GATHERED AGAIN IN SLOVAKIA TO PROTEST AGAINST FICO'S PRO-RUSSIAN POLICIES

Thousands of people took to the streets of the Slovak capital on Thursday to protest against meetings between Prime Minister Robert Fico and Russian leader Vladimir Putin and the austerity plan. This is reported by the AP. "Shame, shame.... Enough of Fico," chanted the crowd in the central square in Bratislava. It is noted that the latest wave of protests was fueled by Fico's trip to China, where he met with Putin for the third time since the full-scale invasion of Ukraine. Fico was the only head of a European Union country to attend a military parade organized by Chinese President Xi Jinping to mark the 80th anniversary of the end of World War II. It is reported that another target of the protesters' anger was the recent austerity plan presented by the Slovak government, which parliament is to discuss on Friday, as well as various scandals, in particular regarding the misuse of European Union funds. "This is just the beginning... We must stop them," said Alój Hlina, an organizer of the opposition Freedom and Solidarity party. It is noted that a rally of another major opposition force, the liberal Progressive Slovakia, is planned for Tuesday.

NEWSUA

ЯК АРМІЯ США ВЗАГАЛІ НЕ ЗНАЛА, ДЕ В НИХ БОЄПРИПАСІВ НА МАЙЖЕ 1 МЛРД. ДОЛЯРІВ

Американська рахункова палата уряду США (U.S. Government Accountability Office (U.S. GAO)) оприлюднила результати свого аналізу питання того, наскільки якісно армія США відстежує процеси ремонту та кількість тих чи інших боєприпасів, що зберігаються на об’єктах, які належать та експлуатуються підрядниками [contractor-owned, contractor-operated (COCO)] і висновки цікаві тим, що фактично армія США взагалі не зважала на те, скільки та в якому стані зберігаються боєприпасів на цих об’єктах.

Передусім зі звіту GAO відзначимо, що насправді йдеться про боєприпаси на не дуже велику суму — станом на 30 вересня 2024 році на об’єктах СОСО на ремонті перебувало боєприпасів на 966 млн. доларів із загальної суми у близько 41 млрд. доларів, що армія США вказало у своєму фінансовому звіті на цю дату.

Водночас станом на літо минулого року армія США не врахувала щонайменше 95% боєприпасів, що перебували на цих об’єктах та й загалом не знала, де саме вони зберігаються — фактично, там "забили" на ведення документації, а також не мали механізмів, щоб порівнювати власні дані із даними від підрядників.

Так, усього «GAO» перевірила 94 звіти від армії США, із них у 89 випадків в армії США не здійснювали облік, п’ять з тих, з якими було все «окей» стосувалися ракет

до ЗРК «Patriot».

В усіх інших були проблеми та неточності, йдеться про:

- 35 звітів щодо ракет «M26»;
- 31 звіт щодо ракет до «Stinger»;
- 14 звітів щодо ПТКР «TOW»;
- 6 звітів щодо «Javelin»
- 2 звіти щодо «ATACMS»

Як висновок наголошується, що в армії США протягом минулого року не були зроблені та впроваджені необхідні інструменти контролю за управлінням виробничої діяльності та обслуговування, та й загалом оборонне відомство США давно демонструє слабкість у напрямку експлуатаційних матеріалів і постачань і ще жодного разу не отримувало абсолютно позитивного аудиторського висновку.

«Defense Express»

«Я МАЮ ІНШИЙ ПОГЛЯД НА ІНТЕГРАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄС, НІЖ ПРЕЗИДЕНТ ЛИТВИ»

Кароль Навроцький під час зустрічі з Гітанасом Науседою у Вільнюсі заявив, що має дещо інше бачення на продовження переговорів про зближення України з Європейським Союзом, аніж президент Литви. Але він наголосив, що це не виключає повної солідарності з Україною у зв'язку з російською агресією.

Президент Польщі Кароль Навроцький заявив, що разом із президентом Литви вони дійшли до висновку, що «президент Дональд Трамп – єдиний лідер у вільному світі, який готовий схилити владіміра путіна до переговорів та припинення війни (в Україні)».

Польський президент додав, що досягнення витрат на оборону в розмірі 5% ВВП – це єдиний шлях для таких країн, як Польща, Литва, Латвія та Естонія, побудувати сильні збройні сили, «незважаючи на чудові взаємини зі Сполученими Штатами».

Навроцький наголосив, що має інший погляд на інтеграцію України з Європейським Союзом, ніж президент Литви. «Наше бачення та продовження цих переговорів є на дещо іншому рівні (...), що, звичайно, не виключає нашої повної солідарності з Україною перед обличчям російської федерації», – сказав він.

Також Кароль Навроцький прокоментував повідомлення про скорочення до нуля витрат на одну з військових програм США під назвою «Розділ 333». Призупинення фінансування цієї програми, що реалізується переважно у прифронтових країнах, зокрема у країнах Балтії, розпочнеться з нового року.

За словами Навроцького, лідер США послідовно втілює свою політику, яка передбачає тиск на європейських союзників щодо збільшення витрат на оборону. Польський

лідер зазначив, що не здивований цим рішенням. Він також нагадав про саміт НАТО в Гаазі в червні цього року, де було вирішено збільшити витрати на оборону до п'яти відсотків ВВП: «Багато країн Європи їхали „зайцем“ у питаннях безпеки. Така ситуація була багато років. Я дуже радий, що здоровий глузд президента США, але також і нас – президентів Польщі та Литви, інших європейських лідерів – привів нас до ситуації, коли ми колективно хочемо витратити 5 відсотків ВВП на озброєння та нарощуємо свою відповідальність за Центральну Європу».

4 вересня з'явилися перші повідомлення про заплановане скорочення допомоги США європейським країнам, розташованим поблизу російського кордону. Це викликало значне занепокоєння в країнах Балтії та серед союзників. Було зазначено, що скорочення допомоги країнам, найбільш вразливим до потенційної атаки росії, не є добрим знаком. Програма «Розділ 333», фінансування якої скорочується, забезпечує європейським союзникам Сполучених Штатів доступ до навчання та відповідного обладнання. Рішення все ще потребує схвалення Конгресу США.

Українська служба «Польського радіо»

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ НАЗВАВ «ПЕРЕДЧАСНИМИ» ДИСКУСІЇ ЩОДО ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄВРОСОЮЗУ ТА НАТО

Президент Польщі заявив, що нині дискусія про членство України в Європейський Союз та НАТО є передчасною. Водночас в українському Міністерстві закордонних справ наголосили, що такі обговорення, навпаки, необхідні.

Відповідну заяву польський лідер Кароль Навроцький зробив в інтерв'ю для литовського видання "LRT".

Коментуючи своє ставлення щодо вступу України до НАТО, польський президент сказав:

"Я думаю, що країна в стані війни не може вступити до НАТО, тому що це означало б, що і Польща, і Литва будуть у стані війни, тому цю дискусію варто відкласти, це просто неможливо”.

Щодо вступу України до ЄС, Навроцький зазначив, що процес вступу був тривалим і складним, як показав досвід самої Польщі та інших держав-членів. Він вимагав врахування "багатьох факторів, включно з впливом на економіку та бізнес".

Тому, з його слів, нинішня дискусія про швидке приєднання України є "передчасною", однак у майбутньому бачити Україну частиною "західної цивілізації".

"Звичайно, я вважаю, що Україна в майбутньому повинна бути частиною цивілізації, якщо ми хочемо шукати прикметники, скажімо, латинська або західна цивілізація. Однак, на мою думку, сьогоднішня дискусія про членство України в Європейському Союзі є передчасною", – заявив президент Польщі, додавши, що він особисто не бере участі в таких дискусіях.

Навроцький також нагадав, що з 2022 року поляки першими надали Україні значну військову допомогу, а також прихистили мільйони українців, забезпечивши їх соціальною підтримкою.

"Тож ми, поляки, вважаємо, що виконали урок солідарності найкращим чином і продовжуємо це робити, відчуваємо те, що сьогодні переживає Україна через напад російської федерації. Ми продовжуємо дотримуватися принципу солідарності, не вірячи, звичайно, добрим намірам владіміра путіна", наголосив він.

«Рубрика»

* * *

Реакція Міністерства закордонних справ України

«МЗС України взяло до уваги заяви Президента Республіки Польща Кароля Навроцького щодо перспектив членства України в НАТО та Європейському Союзі.

Виходимо з розуміння, що безпекове майбутнє України невід’ємно пов’язане з НАТО, а політичне та економічне майбутнє – з Європейським Союзом. Крім того, держави-учасниці Коаліції охочих нещодавно погодилися, що членство України в ЄС є однією з гарантій безпеки для України.

Водночас важливо усвідомлювати, що членство України у цих альянсах є запорукою безпеки не лише для України, але і для усієї Європи та євроатлантичної спільноти. Це не є перебільшення, а сучасні реалії.

Наголошуємо, що ця позиція отримала підтвердження як у рішеннях НАТО і ЄС, так і у численних заявах лідерів країн-партнерів, зокрема Польщі.

Переконані, що обговорення майбутнього членства України в НАТО та ЄС не є передчасним. Навпаки, воно стратегічно необхідне у контексті триваючої агресії рф проти України та всієї європейської системи безпеки.

Високо цінуємо продемонстроване Польщею з 2022 року лідерство у підтримці України, зокрема наданні військової допомоги, забезпеченні ефективної роботи логістичного хабу для міжнародної допомоги, що йде в Україну, а також гостинності для мільйонів українських громадян.

Переконані, що ця солідарність польської держави та народу з Україною сьогодні закладає основу нашого спільного європейського майбутнього.

Україна продовжує активно працювати з усіма партнерами, зокрема і з Польщею, задля досягнення стратегічної мети – повноправного членства в ЄС і НАТО».

ВЛАДИКА МИКОЛА БИЧОК ВІДВІДАВ УКРАЇНСЬКУ СУБОТНЮ ШКОЛУ В ТОРОНТІ

6 вересня владика Микола кардинал Бичок, Мельбурнський єпарх, очолив Молебень із нагоди початку навчального року в суботній школі святого ім. Святого Миколая в Торонто (Канада). Про це повідомляє пресслужба Мельбурнської єпархії.

Владика Микола прибув до Канади 4 вересня на запрошення владики Браяна Байди, єпископа єпархії Торонта і Східної Канади. У межах цього візиту він від-

відав українську суботню школу, що діє при Школі імені Патріярха Йосифа Сліпого в Торонті.

Під час Богослужіння з нагоди нового навчального року із владикою Миколою Бичком співслужили владика Браян Байда, о. Роман Лобай та диякон Богдан Лехман.

Звертаючись до присутніх, владика Микола наголосив на покликанні кожного християнина бути свідком Ісуса Христа. Він наголосив, що віра не обмежується лише

участю в Богослужіннях: «Ми маємо проповідувати Його Слово не тільки у храмі, куди стараємося приходити, наповнюватися Святим Духом, добрими ділами, добрими думками, щоб мати силу впродовж нашого життя справді бути Його свідками». Особливо важливо, за словами єпископа, нести це свідчення в навчальні заклади — бути свідками не лише віри, а й України.

Архиєрей відзначив жертовність і відданість батьків,

які щосуботи приводять дітей до української школи. «Я хочу особисто подякувати кожному батькові, матері, які приводять своїх дітей сюди. Це — ваша перемога. Якщо ви не приводите дитину кожної суботи — ви програли. Наш ворог виграв». Він наголосив, що українська мова, культура та духовність — це те багатство, яке не можна втратити.

Звертаючись безпосередньо до дітей, владика закликав їх цінувати можливість

вивчати рідну мову та пізнавати культуру і навіть жартома звернувся до них із закликом: «Якщо батьки будуть трошечки змучені... Ви що маєте сказати? Батьки, вставайте, бо ми хочемо до школи!».

На завершення Богослужіння владика Микола окропив усіх присутніх свяченою водою, благословляючи учнів, батьків і вчителів на успішний навчальний рік.

Текст і фото: Департамент інформації УГКЦ

«ВАШІ МОЛИТВИ СЬОГОДНІ ДУЖЕ ПОТРІБНІ УКРАЇНІ»

Кардинал Микола Бичок в Інституті Шептицького в Торонті

9 вересня в Інституті східнохристиянських наук імені митрополита Андрея Шептицького (Торонто, Канада) відбулася зустріч владики Миколи кардинала Бичка, єпископа Мельбурнської єпархії, і владики Браяна Байди, єпарха Торонта та Східної Канади, із професорським складом і президентом Університету святого Михаїла при Університеті Торонта, при якому діє Інститут Шептицького.

Про це повідомляє пресслужба Торонтської єпархії УГКЦ.

Після зустрічі відбулася відкрита розмова, якою модерував о. Олександр Ляшук. Владика Микола поділився місієним досвідом у Сибіру, США й Австралії, а також розповів про шлях свого служіння.

Передусім владика Микола розповів про особливості пастирського служіння в Австралії, де проживає до 10 тис. українських католиків, але громади розташовані на величезних відстанях одна від одної. «Наприклад, одна наша парафія віддалена майже на 4,000 кілометрів

від катедри в Мельбурні. Інколи найближча сусідня громада розташована за 2,500 кілометрів. Це — справжнє місієне служіння», — зазначив кардинал.

Владика Микола також згадав роки служіння в Сибіру, серед нащадків українців, яких депортувала радянська влада.

«Вони зберегли віру попри важкі умови. Це був для мене великий урок», — наголосив єпископ, до-

даючи, що навіть у середовищі бідності й безробіття люди залишалися вірними Богові.

Окрім цього, архиєрей поділився й історією про своє несподіване піднесення до Колегії кардиналів. «Коли я відкрив сайт Святого Престолу, зрозумів — це правда. Це був шок для мене та моєї родини. Моя мама плакала, як і тоді, коли я став єпископом», — розповів він.

Єпископ згадав участь у Конклаві

після смерті папи Франциска: «Бути в Сикстинській капелі під поглядом Страшного суду — незабутнє враження. Саме Святий Дух провадив вибори нового Папи».

Важливим акцентом виступу владики Миколи стала тема сім'ї. «Коли ми втрачимо сім'ю — втрачимо майбутнє. Батьки є першими вчителями і першою церквою для своїх дітей», — сказав кардинал.

На завершення зустрічі владика Микола кардинал Бичок подякував за підтримку України в час війни та закликав не втрачати молитовної солідарності: «Це не лише війна на землі — це також духовна боротьба. Маємо пам'ятати заклик із Фатіми: молитися за навернення росії. Ваші молитви і солідарність сьогодні дуже потрібні Україні».

Відтак учасники зустрічі вручили кардиналові видання інституту, помолилися вечірню разом з архиєреями, священниками та студентами.

Текст і фото: Департамент інформації УГКЦ

ПАПА ПОЛЯКАМ: У СВОЇХ ГУМАНІТАРНИХ ПРОЄКТАХ ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ДІТЕЙ УКРАЇНИ

У Польщі 10 вересня відзначається Національний день польських дітей війни — день роздумів і пам'яті про наймолодших, найбільш беззахисних жертв Другої світової війни. Папа Лев XIV згадав про це наприкінці загальної аудієнції, яка в середу, 10

вересня 2025 р., відбувалася на площі Святого Петра у Ватикані. Він використав цю нагоду, щоб нагадати про страждання дітей і в сьогоднішніх війнах. Вітаючи польських прочан, Святіший Отець сказав:

«Сьогодні ви відзначаєте Націо-

нальний день польських дітей війни, який символічно вшановує їхні страждання та їхній внесок у відновлення Польщі після Другої світової війни. Пам'ятайте у своїх молитвах і гуманітарних проєктах також про дітей України, Гази та інших

регіонів світу, що потерпають від війни. Поручаю вас і дітей, які сьогодні страждають, опіці Пречистої Діви Марії, Цариці миру, і від щирого серця вас благословляю».

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ – Ватикан, «Новини Ватикану»

ГОЛОВНОЮ ПЕРЕШКОДОЮ ДЛЯ МИРНИХ ПЕРЕГОВОРІВ З УКРАЇНОЮ Є ПУТІН

російське МЗС заявило, що президент росії владімір путін не має наміру зустрічатися з президентом України Володимиром Зеленським у терміни, запропоновані президентом США Дональдом Трампом, і відкидає західні гарантії безпеки для України.

Водночас МЗС рф стверджує, що заяви міністра закордонних справ сергея лаврова не підривають мирний процес, а відображають послідовну позицію кремля. Про це йдеться у звіті Інституту вивчення війни (ISW).

Позиція кремля та роль лаврова

російське МЗС підкреслило, що заяви лаврова від 20 та 21 серпня відображають директиви путіна, який визначає зовнішню політику росії. лавров повторив, що будь-які дискусії про гарантії безпеки для України, які не враховують «законні занепокоєння» росії, є «дорогою в нікуди». Як приклад «надійних» гарантій він навів вимоги, висунуті росією під час переговорів у Стамбулі 2022 року, які включали заборону вступу України до НАТО, обмеження її армії та припинення західної військової

допомоги без будь-яких обмежень на російські збройні сили.

«ISW» зазначає, що твердження МЗС про те, що лавров не підриває мирний процес, є точним лише в тому сенсі, що він виконує вказівки путіна. «Сам путін є головною перешкодою для мирного процесу, оскільки його цілі передбачають повну капітуляцію України», — підкреслюється у звіті.

Сигнали кремля та справжні наміри

МЗС рф заявило, що позиція лаврова «підтверджує тези» путіна про війну в Україні, які залишилися незмінними після саміту з Трампом на Алясці 15 серпня. кремль продовжує наполягати на «колективних» гарантіях безпеки, які включали б росію як гаранта, що, за оцінкою «ISW», є спробою зберегти контроль над Україною та її зовнішньою політикою.

«путін не зацікавлений у серйозних мирних переговорах і продовжує переслідувати свої давні військові цілі, які рівнозначні повному підкоренню України», — зазначає «ISW». Аналітики вказують, що заяви лаврова та МЗС є частиною стратегії затягування

часу, щоб росія могла зміцнити позиції на полі бою.

Контекст переговорів

Заяви росії пролунали на тлі спроб Трампа організувати двосторонню зустріч між Зеленським і путіним, за якою мав би відбутися тристоронній саміт з участю США. Проте москва неодноразово відкидала пропозиції про прямі переговори, а лавров наполягав на «поетапному» підході, починаючи з експертного рівня. Зеленський, зі свого боку, наголосив на необхідності міцних гарантій безпеки, які б унеможливили нову агресію росії, і відкинув ідею участі рф у цих гарантіях.

Трамп, який раніше обіцяв завершити війну за 24 години, визнав складність процесу і 21 серпня заявив, що без українських атак на територію росії перемога Києва неможлива. Він встановив двотижневий термін для оцінки прогресу, але експерти, такі як Курт Волкер і Фіона Гілл, висловлюють скептицизм щодо можливості швидкої угоди через небажання путіна йти на компроміси.

«Vlasti.net»

СВІТ БІЛЬШЕ НЕ СПРИЙМАЄ ТРАМПА І США СЕРЙОЗНО

Авторитарні лідери рф, Китаю і КНДР дійшли до висновку, що Трамп не гідний поваги.

Про це пише «The Atlantic».

Це показав і парад у Пекіні до річниці капітуляції Японії у Другій світовій війні, де Китай продемонстрував свою військову міць.

Видання нагадує, що зустріч Трампа з путіним на Алясці стала для нього приниженням, відносини з Китаєм зіпсувалися через мита проти Індії, а Кім Чен Ин, незважаючи на впевненість президента США, що він зможе домовитися з ним, продовжує нарощувати ядерний арсенал.

На думку «The Atlantic», навіть союзники Сполучених Штатів Америки лествять Трампу лише заради власних вигод. У нього немає ні зовнішньої політики, ні команди для її реалізації, а сама кампанія з переобрання, як вважає журнал, продиктована не інтересами країни, а особистим бажанням уникнути в'язниці і отримати Нобелівську премію миру.

«NEWSUA»

СИБІГА ОБГОВОРИВ З ЄС І КАНАДОЮ ПОСИЛЕННЯ АТАК З БОКУ РОСІЇ

Київ. УНН. — У неділю, 7 вересня, міністр закордонних справ України Андрій Сибіга провів телефонні розмови з високою представницею ЄС із закордонних справ Каєю Калас та головою МЗС Канади, головуючої у G7, Анітою Ананд. Він поінформував партнерів про загострення російських атак, їхні наслідки та ключові потреби України. Про це інформує пресслужба МЗС України.

Зазначається, що Андрій Сибіга поінформував Каллас про наслідки російських атак і пріоритетні потреби України з метою посилення енергетичної стійкості перед зимою та зміцнення ППО для захисту критичної інфраструктури.

Сторони також обговорили підготовку 19-го пакета санкцій ЄС і погодилися, що аби змусити москву "припинити терор і просуватися до миру", необхідний сильний трансатлантичний тиск — йдеться у повідомленні.

Андрій Сибіга щиро подякував Каї та Європейському Союзові за підтримку України не лише сильними словами, а й рішучими діями.

У розмові з Анітою Ананд голова МЗС також поінформував про ескаляцію терору з боку росії проти України та наші пріоритетні потреби.

Сторони обговорили, як G7 може реагувати на удари росії по Україні та її відмову від мирних зусиль, а також погодилися щодо необхідності посилення тиску на рф, зокрема зниження граничної ціни на нафту, повного використання заморожених російських активів на користь оборони та відновлення України, обмежень щодо російської енергетики та інших санкцій.

"Вкрай важливо підвищити ціну війни для агресора, щоб наблизитися до миру. Чекати більше не можна. путін має відчутти прямі наслідки своєї відмови від дипломатії та продовження вбивств", — заявив Сибіга.

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТІТЬ ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Будьмо в КОНТАКТ-і

OMNI TELEVISION

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Кредитова Спілка Будучність

Deposit Special

Особливі відсотки

3.60%*

13 місяців

3.75%*

22 місяці

3.55%*

37 місяців

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

*Terms and conditions apply: 13, 22 and 37-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from September 2, 2025. Rates are annual and subject to change.

MORTGAGE Special

4.49%*

3-year closed term

* Terms and conditions apply: 3-year closed term only; On Approved Credit (OAC), rates vary by product and are subject to change without notice. APR for the 3-year mortgage is 4.59%. The annual percentage rate (APR) is based on a \$250,000 mortgage for the applicable term assuming a processing fee of \$300 (which includes fees associated with determining the value of the property). If there are no cost of borrowing charges, the APR and the interest rate will be the same. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Rates are annual and subject to change. Offer valid from July 23, 2025.